

Jiří Suchý:

Nějak se mi nedostávají hodiny

I takové osobnosti české kultury, jako je Jiří Suchý, občas řeší úplně všední trable. V době naší návštěvy to byl vysloužilý kotel, a tak jsme si s panem Suchým povídali nad šálkem kávy v prochladém bytě. Ač o sobě tvrdí, že je teplomilný, ani chlad nic neubral jeho charakteristické vlídné noblese.

● *Bydlíte v Praze 6, pár let tu sídlí také Semafor, jak se vám tu žije?*

Jsem dokonce čestným občanem Prahy 6, takovou poctu mi udělili. A žije se tu skvěle, je tu krásný klid. Pendluju vlastně jen mezi dvěma místy, mým bytem a divadlem, každý den se mi nějak nedostávají hodiny. Denně hraju, přes den zkouším, píšu nebo úraduju, a k tomu tu vernisáž, tu rádio..

● *Co zrovna zkoušíte?*

Teď připravujeme novou revue, bude se to jmenovat Dnes večer v hotelu Modrá hvězda. Hlavní roli tam má orchestr Blue Star, který hraje hudbu 40. let, a celé se to odehrává za války. Zazní tam písně protektorátní, německé, americké, anglické, sovětské, to, co znělo po celém světě během války. Ale není to jen koncert, protože s Jitkou Molavcovou tam máme svoje výstupy a skeče. Takový zdivadel-

něný koncert. Říkal jsem si, že by bylo možná zajímavý porovnat písně z protilehlých táborů. A tak jsme toto období zkusili zmapovat s určitým humorem a nadsázkou.

● *Nezdá se vám současný humor trochu trapný?*

Někdy jo. Humor má mnoho tváří, od nejlidovějšího až po nejintelektuálnější. Zrovna píšu knihu o humoru, kde se snažím všechny jeho žánry obsáhnout a přiblížit čtenáři. Jsou tam citáty a ukázky, takže to nebude nudná kniha o humoru – i takové v minulosti existovaly, ale velice zábavné čtení psané lehčím perem. Pracuju na tom už několik let a bude to docela zevrubný. Žánrů třeba v anekdotách je spousta. Židovské, skotské, z ordinace, neslušné – ty zabírají nejčastěji a tahle oblast je nesmírně bohatě zásobena. A také politické. Teď jich je málo, lidé používají politické anekdoty trochu jako sebeobranu. Když už jim nic jiného nezbývá, aspoň si z těch, kdo jim šlapou na krk, dělají legraci. Ani jmotaje se už moc nepoužívají, protože se všechno může říct naplno. Někdy až moc naplno.

● *Určitě je zajímavé i to, jak se humor vyvíjí. Já sbírám staré gramofonové desky i fono-*

grafické válečky s různými výstupama tehdejších komiků. Pan Werich je sbíral taky a jednoho dne mi svou sbírku věnoval, takže mi mou kolekci zdvojnásobil. A když se podíváte na takový stoletý humor, není tam nic, co by vás rozesmálo. To humor V+W už byl zajímavější, ale už dnes na něj mnoho mladých neslyší. Vývoj pořád pokračuje, nikdy nepadne poslední slovo, že tohle je „poslední a pravý humor“.

● *Co rozesměje vás?*

Dobrá anekdota. Když je dobrá, tak vždycky.

● *Pamatujete si je?*

Když mě někdo vyzve „řekni anekdotu“, tak nevím. Ale když se začnou vyprávět, najednou naskakují. S Milošem Formanem, který sem přijede jednou za čas, si vždycky sedneme a strávíme odpoledne v anekdotách, poněvadž i on je milovník tohoto zvláštního žánru. Anekdota je anonymní, nezažil jsem žádného autora anekdoty, a kolikrát je tak vtipná, že špičkoví komici mají co dohánět.

● *Vozí pan Forman z Ameriky i americké anekdoty?*

Dnes se to ve světě propojuje, často se v německé nebo americké anekdotě vymění osoby a je z ní anekdota česká. A platí to i směrem k dějinám. Ty z Protektorátu, o Hitlerovi, byly předělaný třeba na Husáka. Lid je v tom velmi samoobslužný a dělá si s tím, co chce.

● *A co vás vytočí?*

Já mám povahu jednak smířlivou, jednak jsem klidás – tak se tomu myslím říká, co mě postihlo. Proto mě hned tak něco nevytočí. Kdykoliv přijde něco, co mi nelahodí, racionálně si to rozpítvám a za pět minut už o tom nevím.

● *Semafor bude mít výročí, že?*

Právě prožíváme padesátou sezónu, 30. října máme narozeniny a budeme je velice oslavovat. Já nerad oslavuju, ale chce se to po nás, takže se musím podřídit. Chystáme velikej koncert s Českým národním symfonickým orchestrem ve Smetanově síni.

S Jiřím Suchým si povídala Lenka Lukavská

